DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 31 stycznia 1955 r. Nr 2 Poz. 4—16

T R E Ś Ć:

4.

ZARZĄDZENIE Nr 272
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 24 grudnia 1954 r.

w sprawie usprawnienia gospodarki częściami zamiennymi do maszyn budowlanych.

(L. dz. Z.M. i U./TTP/14460/54.)

W wykonaniu postanowienia § 4 pkt 6 uchwały Nr 97 Prezydium Rządu z dnia 23 lutego 1954 r. w sprawie gospodarki remontowej w budownictwie, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Sprzętowego Budownictwa Miejskiego ma obowiązek prowadzenia całokształtu prac w zakresie gospodarki częściami zamiennymi do maszyn budowlanych użytkowanych w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

2. Prace wymienione w ust. 1, Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Sprzętowego Budownictwa Miejskiego wykonywać będzie z uwzględnieniem działalności na tym odcinku Centralnego Zarządu Gospodarki Maszynami i Centralnego Zarządu Remontu Maszyn Budowlanych Budownictwa Przemysłowego, które w granicach ustalonych przez właściwe organa naczelne będą zaopatrywały resort w części zamienne do sprzętu użytkowanego.

§ 2. 1. W celu zrealizowania postanowienia § 1 wszystkie przedsiębiorstwa nadzorowane przez centralne zarządy budownictwa miejskiego powinny swe zamówienia na części zamienne na rok następny składać w Przedsiębiorstwie Zaopatrzenia Sprzętowego Budownictwa Miejskiego w terminie do dnia 15 maja roku poprzedniego.

2. Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Sprzętowego Budownictwa Miejskiego w przypadku nie posiadania w swoich magazynach części zamiennych, ujętych w zleceniach, prześle te zlecenia do Zarządu Maszyn i Urządzeń Budownictwa Miejskiego w celu otrzymania poleceń w przedmiocie ulokowania ich do wykonania w Centralnych Warsztatach Sprzętu Budownictwa Miejskiego, w bazach sprzętowych przedsiębiorstw nadzorowanych przez centralne zarządy budownictwa miejskiego lub w innych przedsiębiorstwach państwowych albo spółdzielczych.

§ 3. Zarząd Maszyn i Urządzeń Budownictwa Miejskiego po porozumieniu z poszczególnymi centralnymi zarządami budownictwa miejskiego ma obowiązek badania możliwości i zdolności produkcyjnych wszystkich baz sprzętowych w zakresie produkcji części zamiennych. Możliwości te mogą być wykorzystane przez Zarząd Maszyn i Urządzeń Budownictwa Miejskiego do produkcji części zamiennych.

§ 4. 1. Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne Sprzętu Budownictwa Miejskiego ma obowiązek wykonywania dokumentacji technicznej części zamiennych określonych i podanych Przedsiębiorstwu Zaopatrzenia Sprzętowego Budownictwa Miejskiego przez Zarząd Maszyn i Urządzeń Budownictwa Miejskiego.

2. Dokumentacje, o której mowa w ust. 1, Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne Sprzętu Budownictwa Miejskiego wykonywać będzie na zlecenie Przedsiębiorstwa Zaopatrzenia Sprzętowego Budownictwa Miejskiego obciążając to przedsiębiorstwo kosztami jej wykonania.

Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Sprzętowego Budownictwa Miejskiego doliczy koszty wykonania dokumentacji technicznej do kosztów części zamiennych dostarczonych poszczególnym odbiorcom.

§ 5. 1. Na wniosek Zarządu Maszyn i Urządzeń Departament Zatrudnienia i Płac wystąpi do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o wprowadzenie korekty planu zatrudnienia i funduszu płac na 1955 r. Przedsiębiorstwa Zaopatrzenia Sprzętowego Budownictwa Miejskiego, mającej na celu wzmocnienie właściwej komórki organizacyjnej, prowadzącej sprawy części zamiennych.

2. Departament Administracyjno - Gospodarczy na wniosek Zarządu Maszyn i Urządzeń — jeżeli nie będzie to możliwe w ramach posiadanych powierzchni na terenie m. st. Warszawy, wystąpi do Biura do Spraw Lokalowych Urzędu Rady Ministrów o przydział niezbędnych powierzchni.

§ 6. Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Sprzętowego Budownictwa Miejskiego na podstawie otrzymanych normatywów, posiadanych danych otrzymanych z Zarządu Maszyn i Urządzeń Budownictwa Miejskiego oraz na podstawie zapotrzebowania użytkowników sprzętu sporządza roczny plan produkcji części zamiennych do sprzętu określonego w § 1 ust. 1 i przedstawia, po uzgodnieniu całości planu z centralnymi zarządami wymienionymi w § 1 ust. 2, do zatwierdzenia Zarządowi Maszyn i Urządzeń Budownictwa Miejskiego.

§ 7. Plan produkcji części zamiennych do maszyn budowlanych w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli powinien się składać

1) z działu obejmującego produkcję części zamiennych do maszyn sprzętu średniego i lekkiego użytkowanego w budownictwie miejskim i nie objętego planem zaopatrzenia wymienionych w § 1 ust. 2 centralnych zarządów;
2) z działu obejmującego produkcję części zamiennych ujętych w planie zaopatrzenia wymienionych w § 1 ust. 2 Centralnych Zarządów, które to części z rozmaitych przyczyn nie mogą być dostarczone dla resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 8. Zmiany zatwierdzonych planów produkcji części zamiennych mogą być dokonywane tylko w wyjątkowych przypadkach i za każdorazową zgodą Zarządu Maszyn i Urządzeń Budownictwa Miejskiego.

§ 9. Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Sprzętowego Budownictwa Miejskiego upoważnione jest do dokonywania zamówień na materiały do produkcji części zamiennych.

§ 10. Wytwórca działający w ramach resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli obowiązany jest po wykonaniu części zamiennych i odebraniu ich przez wewnętrzną kontrolę techniczną dokonać wysyłki zgodnie z dyspozycją Przedsiębiorstwa Zaopatreznia Sprzętowego Budownictwa Miejskiego i wystawić rachunek załączając do niego specyfikację wysyłkową.

§ 11. Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Sprzętowego Budownictwa Miejskiego powinno posiadać jako rezerwę awaryjną w swoich magazynach 5% części zamiennych do sprzętu średniego i lekkiego użytkowanego w resorcie.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 24 grudnia 1954 r.

Minister w/z **J. Żakowski**

5.

ZARZĄDZENIE Nr 276

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 31 grudnia 1954 r.

w sprawie ustanowienia norm resortowych dotyczących wykazu i formularza obliczeń, wchodzących w skład projektu wewnętrznych urządzeń centralnego ogrzewania.

(L. dz.: D.VII/6/54)

Na podstawie art. 12 ust. 1 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujące normy resortowe:

1. RN-54/MBMO-4101 „Centralne ogrzewanie. Części składowe obliczeń".
2. RN-54/MBMO-4102 „Centralne ogrzewanie. Formularz do obliczeń".

§ 2. Od dnia wejścia w życie zarządzenia w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli nie wolno:

1) wykonywać obliczeń, wchodzących w skład podstawowego projektu wewnętrznych urządzeń centralnego ogrzewania inaczej, niż przewiduje norma wymieniona w § 1 pkt 1 zarządzenia,
2) stosować do tych obliczeń formularzy innych, niż określa norma wymieniona w § 1 pkt 2.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1955 roku.

Minister w/z **J. Żakowski**

6.

ZARZĄDZENIE Nr 277

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 31 grudnia 1954 r

w sprawie ustanowienia norm resortowych, dotyczących kamiennych materiałów budowlanych.

(L. dz.: D.VII/6/6744/54)

Na podstawie art. 12, ust. 1 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujące normy resortowe

1. RN-54/MBMO-3901 Kamienne materiały budowlane. Kamień łamany niesortowany.
2. RN-54/MBMO-3902 Kamienne materiały budowlane Kamień łamany sortowany.
3. RN-54/MBMO-3904 Kamienne materiały budowlane. Kamień łamany przycinany.
4. RN-54/MBMO-3908 Kamienne materiały budowlane Kamień krzesany.
5. RN-54/MBMO-3909 Kamienne materiały budowlane Ciosy licowe.
6. RN-54/MBMO-3913 Kamienne płyty posadzkowe.

§ 2. Od dnia wejścia w życie zarządzenia w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli, w zakresie określonym normami wymienionymi w § 1, nie wolno:

1. stosować przy robotach budowlanych kamieni: łamanego, niesortowanego, łamanego sortowanego, łamanego przycinanego, krzesanego i ciosów licowych oraz kamiennych płyt posadzkowych nie odpowiadających tym normom,
2. projektować posadzek wewnętrznych dla pomieszczeń określonych normą wymienioną w § 1, lp. 6 — z płyt posadzkowych nie odpowiadających tej normie.

§ 3. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do prac naukowo-badawczych.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1955 roku.

Minister w/z **J. Żakowski**

7.

ZARZĄDZENIE Nr 1

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 4 stycznia 1955 roku

w sprawie kalendarza wypłat w roku 1955

(L. dz.: D.XIII/3/21/54)

W wykonaniu postanowień uchwały Nr 910/54 Prezydium Rządu z dnia 27 grudnia 1954 roku, w sprawie kalendarza wypłat wynagrodzeń na rok 1955 dla robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i instalacyjnych zarządza się, co następuje:

§ 1. Wypłaty wynagrodzeń robotnikom zatrudnionym w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i instalacyjnych, wynagradzanych według Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 7 maja 1949 r., będą dokonywane w następujących terminach:

Miesiąc	Dzień wypłaty	
	rozliczenie	zaliczka
Styczeń	11	27
Luty	12	26
Marzec	12	26
Kwiecień	9	27
Maj	14	28
Czerwiec	11	25
Lipiec	12	27
Sierpień	13	27
Wrzesień	10	24
Październik	12	27
Listopad	12	26
Grudzień	10	23

§ 2. Postanowień § 1 nie stosuje się do wypłat należnych pracownikom fizycznym, wynagradzanym ryczałtowo jeden raz w miesiącu, jak gońcom, sprzątaczom, woźnym itd.

§ 3. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1955 roku.

Minister w/z **J. Żakowski**

8.

ZARZĄDZENIE Nr 2

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 4 stycznia 1955 roku

zmieniające zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 25 z dnia 4 kwietnia 1951 r. w sprawie powołania Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych dla resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

(L. dz. GM/3/32/55)

§ 1. W zarządzeniu Nr 25 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 4 kwietnia 1951 r. w sprawie powołania Ko-

misji Oceny Projektów Inwestycyjnych dla resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli, zmienionym zarządzeniami Nr 41 z dnia 14 marca 1952 r., Nr 139 z dnia 22 kwietnia 1953 r. i Nr 63 z dnia 19 marca 1954 r. (Dz. U. M.B.M. i O. Nr 3/51 r., poz. 25, Nr 5/52 — poz. 47, Nr 11/53 — poz. 118 i Nr 7/54 — poz. 39) wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „Do spełnienia czynności przewidzianych uchwałą Nr 559/53 Prezydium Rządu z dnia 29 lipca 1953 r. w sprawie zasad sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji powołuje się Komisje Oceny Projektów Inwestycyjnych, w dalszym ciągu zwane KOPI, wyszczególnione w punktach 2, 3 i 4 zarządzenia".

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „Przy Departamencie Inwestycji KOPI centralnego inwestora w składzie:

Przewodniczący —	Ob.	inż. K. Tyszka
V. Przewodniczący —	„	L. Rymsza
„ „ —	„	inż. E. Świrkowski
Członkowie stali:	„	W. Szymczyk
	„	inż. W. Traczyk
	„	mgr. L. Domański
	„	inż. W. Karnas
	„	„ R. Wysoczański
	„	„ Z. Żuchowski
	„	„ K. Byrski
	„	„ W. Czajka
	„	J. Dębicki
	„	mgr. J. Kokowski
	„	inż. S. Łącki
	„	„ Z. Nowakowski
	„	S. Podobas
	„	inż. W. Polkowski
	„	mgr. G. Szczygielski
	„	A. Zakrzewski.

c) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „Przy Centralnym Zarządzie Budowy Miast i Osiedli „ZOR" KOPI centralnego inwestora w składzie

Przewodniczący —	Ob.	R. Welt
V. Przewodniczący —	„	inż. W. Skoczyński
„ „ —	„	W. Rogala
„ „ —	„	inż. B. Cukierman
„ „ —	„	J. Nowara
„ „ —	„	inż. B. Osiński
„ „ —	„	mgr. J. Trzeciak
„ „ —	„	inż. W. Srokowski
„ „ —	„	„ W. Czajka
„ „ —	„	mgr. St. Mizera
Członkowie stali:	Ob.	inż. J. Andrzejewski
	„	„ J. Berbecki
	„	J. Boroniec
	„	J. Bochenek
	„	inż. M. Bujko
	„	mgr. A. Dobrucki
	„	„ Z. Drozd
	„	F. Dubejko
	„	inż. J. Dutkiewicz
	„	mgr. H. Goldman
	„	„ S. Gryniewicz
	„	H. Horodko
	„	St. Junczys
	„	J. Kmiotek
	„	inż. T. Kobos
	„	mgr. K. Król
	„	dr. M. Krzesaj
	„	inż. N. Kuncewiczowa
	„	mgr. T. Lewandowski
	„	Z. Maciurzyński
	„	A. Małek
	„	inż. J. Martens
	„	mgr. S. Mazierski
	„	„ Z. Pióro
	„	inż. Z. Płuciennik
	„	„ S. Pokorny
	„	mgr. J. Przeździecki
	„	inż. Z. Ungerowa
	„	„ M. Sieczkowski
	„	„ J. Strzeszewski
	„	A. Sylwin
	„	inż. M. Sztukowska
	„	S. Wieczorkiewicz
	„	mgr. J. Zieliński
(sekr. KOPI)	„	D. Muszyńska-Kłoskowa
„ „		K. Nowacka

§ 2. Zarządzenie obowiązuje w części obejmującej pkt a) i b) od dnia 1 października 1954 r., w części obejmującej pkt c) — z dniem 4 stycznia 1955 r.

Minister w/z **J. Żakowski**

9.

ZARZĄDZENIE Nr 4

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 11 stycznia 1955 r.

w sprawie zwrotu pracownikom opłat pobieranych przez Przedsiębiorstwo Podróży i Turystyki „Orbis" przy sprzedaży biletów kolejowych.

(L. dz. D. VI.301/10/1)

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 sierpnia 1954 r w sprawie opłat za niektóre usługi świadczone przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe" i przez przedsiębiorstwo Podróży Turystyki „Orbis" (Mon. Pol. Nr A-81 poz. 941) zarządza się, co następuje:

§ 1. Urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli obowiązane są do zwracania swym pracownikom, przy likwidowaniu rachunków za koszty przejazdów służbowych, opłat pobieranych przy sprzedaży biletów kolejowych w wysokości ustalonej w powołanym we wstępie zarządzeniu Przewodniczącego PKPG.

§ 2. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1955 r.

2. Z tym samym dniem traci moc zarządzenie Nr 214 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 18 listopada 1952 roku w sprawie zwrotu pracownikom opłat pobieranych przez Przedsiębiorstwo Podróży i Turystyki „Orbis" przy sprzedaży biletów kolejowych (Dz. Urz. M.B.M. i O. Nr 20. poz. 230).

Minister **R. Piotrowski**

10.

ZARZĄDZENIE Nr 5

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 12 stycznia 1955 roku.

w sprawie zasad premiowania pracowników za oszczędne zużywanie paliw stałych.

(L. dz.: D.XIII/3/3239/54)

W wykonaniu uchwały Nr 452 Prezydium Rządu z dnia 7 lipca 1954 r., w sprawie premiowania pracowników za oszczędne zużywanie paliw stałych, w celu zachęcenia do uzyskiwania oszczędności w paliwach stałych pracowników przedsiębiorstw zaopatrywanych w paliwa stałe z przydziału paliw na cele przemysłowe zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownicy zatrudnieni w przedsiębiorstwach, podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli, na stanowiskach uprawniających do premiowania za oszczędne zużywanie paliw stałych będą premiowani na podstawie postanowień regulaminu premiowania, stanowiącego załącznik Nr 1 do zarządzenia.

§ 2. Stanowiska uprawniające do premiowania za oszczędne zużywanie paliw stałych ustala Minister Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 3. 1. Centralne zarządy, Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych, Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji Budownictwa Miejskiego i Zarząd Maszyn i Urządzeń Budownictwa Miejskiego, nadzorujące przedsiębiorstwa zaopatrywane w paliwa stałe z przydziału paliw na cele przemysłowe, przedstawia do zatwierdzenia do dnia 25 stycznia 1955 r. Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli przez Departament Zatrudnienia i Płac wykazy stanowisk uprawniających do premiowania w poszczególnych przedsiębiorstwach.

2. Wykazy, o których mowa w ust. 1, należy sporządzić według wzoru, stanowiącego załącznik Nr 2 do zarządzenia, uwzględniając przepisy § 2 regulaminu premiowania za oszczędne zużywanie paliw stałych.

§ 4. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1955 roku.

Minister **R. Piotrowski**

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 5 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 12 stycznia 1955 r.

REGULAMIN

premiowania pracowników za oszczędne zużywanie paliw stałych.

§ 1. Paliwem stałym w rozumieniu regulaminu jest węgiel kamienny (asortymentowy łącznie z przerostami i mułem węglowym) koks, półkoks, koksik i półkoksik oraz węgiel brunatny.

§ 2. Premie za oszczędne zużywanie paliw stałych mogą otrzymać pracownicy następujących kategorii, zatrudnieni w przedsiębiorstwach, zarządach budowlanych, odcinkach, budowach, bazach i zakładach zaopatrywanych w paliwa stałe z przydziału paliw na cele przemysłowe, przyczyniający się bezpośrednio do oszczędnego zużywania paliw stałych jeżeli zajmowane przez nich stanowiska zostały zatwierdzone przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli jako uprawniające do premiowania:

a) pracownicy obsługujący i nadzorujący urządzenia, zużywające paliwa stałe (robotnicy i pracownicy umysłowi),
b) pracownicy zaopatrzenia w paliwa stałe,
c) naczelni (główni) inżynierowie i energetycy,
d) kierownicy (dyrektorzy) tych zakładów pracy, które nie posiadają naczelnego (głównego) inżyniera,
e) pracownicy techniczni działów (komórek) gospodarki cieplnej.

§ 3. 1. Podstawą do obliczania premiii jest oszczędność zużycia paliw stałych w stosunku do:
a) miesięcznych norm (wskaźników) jednostkowego zużycia w przedsiębiorstwach (zakładach pracy w których zużycie paliw stałych jest rozliczane w oparciu o zatwierdzone normy (wskaźniki) jednostkowe zużycia,
b) kwartalnych planów zużycia paliw stałych w przedsiębiorstwach (zakładach pracy), które nie posiadają zatwierdzonych norm (wskaźników) jednostkowego zużycia.

2. Miesięczne normy (wskaźniki) jednostkowego zużycia (ust. 1 pkt a) ustala dla danego zakładu pełnomocnik do spraw paliw przy właściwym centralnym zarządzie (jednostce równorzędnej) zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

3. Kwartalne plany zużycia paliw stałych (ust. 1 pkt b) w przedsiębiorstwach (zakładach pracy) ustala pełnomocnik do spraw paliw przy centralnym zarządzie (jednostce równorzędnej) w ramach kwartalnego planu zużycia paliw stałych centralnego zarządu (jednostki równorzędnej) opartego na limicie rocznym przyznanym przez Pełnomocnika Ministra Budownictwa Miast i Osiedli do Spraw Paliw Stałych.

4. W przypadku, gdy zachodzi możliwość zastępowania paliw stałych innymi limitowanymi paliwami lub energią (gaz, energia elektryczna) należy przy zatwierdzaniu norm (wskaźników) jednostkowego zużycia paliw stałych ustalić wielkość zużycia tych paliw, która nie może być przekroczona.

5. Normy (wskaźniki) jednostkowego zużycia lub plany zużycia paliw stałych ustala się w wartości paliw, przy czym dla ustalenia tej wartości należy przyjąć średnią cenę poszczególnych asortymentów paliw stałych, przewidzianych planów zużycia. Średnią cenę poszczególnych asortymentów paliw stałych należy określać na podstawie aktualnego cennika Centrali Zbytu Węgla (cen zaopatrzeniowych).

§ 4. Obliczenie oszczędności zużycia paliw stałych w stosunku do norm (wskaźników) jednostkowego zużycia paliw stałych ma stanowić podstawę do premiowania jedynie w tych przedsiębiorstwach (zakładach pracy) w których:
a) całkowite zużycie określonego rodzaju paliw stałych objęte jest normami (wskaźnikami) jednostkowego zużycia lub,
b) dla określonej produkcji objętej normami (wskaźnikami) jednostkowego zużycia paliw stałych jest prowadzone oddzielnie obliczenie tego zużycia.

§ 5. 1. Na premie za oszczędność zużycia paliw stałych przeznacza się 70% efektywnie uzyskanych w danym okresie oszczędności w zużyciu paliw stałych.

2. Przez efektywnie uzyskane oszczędności w zużyciu pali stałych należy rozumieć różnicę pomiędzy zatwierdzoną na dany okres wartością tych paliw, obliczoną zgodnie z postanowieniami § 3, a wartością paliw faktycznie zużytych w danym okresie przez zakład, przy czym przy ustalaniu różnicy należy potrącić wartość tej ilości paliw stałych, które nie zostały zużyte wskutek postoju urządzeń lub innych przyczyn, mających wpływ na wysokość zużycia paliw stałych (np. nie wejścia do ruchu zaplanowanych jednostek kotłowych, nie rozpoczęcie produkcji dla której zaplanowano zużycie paliw stałych itp.).

§ 6. 1. Obliczona stosownie do postanowień § 5 kwota stanowi fundusz premiowy który rozdziela się pomiędzy uprawnionych pracowników w zależności od ich wkładu pracy według klucza zatwierdzonego dla danego przedsiębiorstwa (zakładu) przez dyrektora centralnego zarządu nadzorującego dane przedsiębiorstwo (zakład), z tym że z funduszu tego przynajmniej 75% powinno przypaść pracownikom obsługującym i nadzorującym urządzenia zużywające paliwa stałe (§ 2 pkt a).

2. W przypadku gdy przysługująca pracownikowi premia wynosi mniej niż 30 zł należy ją wypłacić łącznie z premią za następny okres, jeżeli w sumie wyniosą co najmniej 30 zł.

3. Premia jest płatna z funduszu płac z części „premie zmienne" przy czym premii tej nie planuje się. Przekroczenia funduszu płac z tytułu wypłat premii za oszczędne zużywanie paliw stałych nie wymaga legalizacji oraz nie powoduje wstrzymania wypłaty.

§ 7. 1. Wypłata premii za oszczędność zużycia paliw stałych w stosunku do norm (wskaźników) jednostkowego zużycia paliw stałych za dany m-c powinna nastąpić do 25 dnia miesiąca następnego.

2. Wypłata premii za oszczędność zużycia paliw stałych w stosunku do kwartalnych planów zużycia paliw stałych powinna nastąpić do dnia 30 miesiąca następującego po kwartale, za który wypłaca się premię.

§ 8 1. Dane liczbowe dotyczące zużycia paliw stałych będące podstawą do obliczenia premii, powinny być zgodne z danymi wskazanymi w obowiązującej sprawozdawczości w zakresie miesięcznego obrotu paliwami stałymi w przedsiębiorstwie (zakładzie pracy) obejmującego zapas początkowy, przychód, rozchód, zapas końcowy.

2. Stan zapasów paliw stałych na koniec okresu, za który odbywa się premiowanie powinien być zatwierdzony komisyjnie.
Komisję powołuje dyrektor przedsiębiorstwa (zakładu). W skład Komisji powinni wejść: główny (starszy) księgowy, oraz jeden z pracowników nieobjętych premiowaniem za oszczędne zużywanie paliw stałych.

3. Stwierdzone przy ustalaniu remanentów manka traktuje się jako zużycie węgla w danym zakresie.

§ 9. Wypłata premii za oszczędność paliw stałych może nastąpić tylko przy zachowaniu następujących warunków:
1) przeprowadzenie kontroli ilościowego zużycia paliw stałych na podstawie zalegalizowanych wag, lub pojemników komisyjnie sprawdzonych,
2) utrzymanie urządzeń cieplnych w należytym stanie i sprawności,
3) prowadzenia prawidłowej ewidencji zużycia paliw stałych i terminowego składania sprawozdawczości według ustalonych zasad zużycia i stanu zapasów paliw stałych oraz innych paliw i energii, mogących zastąpić paliwa stałe (gaz, energia elektryczna),
4) nieprzekraczanie zużycia innych limitowanych paliw lub energii (gaz, energia elektryczna) mogących zastąpić paliwa stałe,
5) dotrzymania przewidzianych parametrów oraz norm i wskaźników jakościowych produkcji,
6) ścisłego przestrzegania przepisów o gospodarce i kontroli zużycia paliw stałych, zawartych w instrukcji w sprawie gospodarki i księgowości materiałowej, wydanej zarządzeniem Nr 300 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 12 listopada 1953 r. (L. dz. CZZ/21/37894/53).

§ 10. 1. Wypłatę premii zarządza dyrektor centralnego zarządu na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa (zakładu pracy), potwierdzony przez pełnomocnika do spraw paliw stałych przy centralnym zarządzie.

2. Wniosek o wypłatę premii powinien zawierać udokumentowane potwierdzenie, że warunki określone w § 9 zostały zachowane.

3. Wniosek o wypłatę premii należy sporządzić według wzoru stanowiącego załącznik Nr 3 do zarządzenia.

4. W razie niespełnienia warunków, wymienionych w § 9 powinno nastąpić obniżenie lub całkowite skreślenie przypadającej premii.
5. W przypadku, gdy fundusz premiowy przekracza 10% wartości zużytych paliw stałych, zarządzenie o wypłacenie premii może być wydane po uzyskaniu zgody Pełnomocnika Ministra do Spraw Paliw.

§ 11. Pracownicy, z których winy powstała awaria w urządzeniach cieplnych, powinni być pozbawieni premii w części lub całości. Decyzję w tej sprawie podejmuje dyrektor przedsiębiorstwa (zakładu pracy) na wniosek głównego mechanika lub głównego energetyka albo osób spełniających w danym zakładzie pracy czynności głównego mechanika lub głównego energetyka.

§ 12. Premia wypłacona na podstawie regulaminu jest niezależna od premii przypadającej z tytułu wykonania planów produkcyjnych lub innych wskaźników.

Pracownicy uprawnieni do otrzymania premii na podstawie regulaminu za oszczędne zużywanie paliw stałych nie mogą korzystać z premii za oszczędność w paliwach stałych na podstawie jakichkolwiek innych regulaminów.

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 5 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 12 stycznia 1955 r.

Centralny Zarząd

WYKAZ

stanowisk uprawniających do premiowania za oszczędność zużywania paliw stałych.

Nazwa przedsiębiorstwa	L. p.	Nazwa stanowiska uprawniającego do premiowania	Ilość pracowników zajmujących poszczególne stanowiska wymienione w kol. 3	Wartość paliw stałych według planu rocznego w tys. zł	Uwagi
1	2	3	4	5	6
1 2 3 4 5					
Razem					
1 2 3 4 — —					
Razem					
1 2 3 4 — —					
Razem CZ.					

zatwierdzam:
Minister Budownictwa
Miast i Osiedli

Dyrektor
Centralnego Zarządu

Uwaga: Zarząd B.P.P. nie będzie wyliczać wszystkich przedsiębiorstw zaopatrywanych w paliwa stałe z przydziału paliw na cele przemysłowe, a poda tylko dane dla typowych przedsiębiorstw wskazując przy tym w kolumnie 6 (uwagi) na ilość tych przedsiębiorstw.

Nazwa przedsiębiorstwa
(Zjednoczenia)

Załącznik Nr 3 do zarządzenia Nr 5 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 12 stycznia 1955 roku.

Wniosek o wypłatę premii za oszczędność zużycia paliw stałych

za m-c (kwartał) . . . . 195 . . roku

Rodzaj paliwa	Odniesienie paliwa	Plan zużycia	Plan skorygowany	Faktyczne zużycie	Oszczędność zużycia w złotych	Fundusz premiowy w złotych	Uwagi
	ilość w kg wartość w zł	ilość w kg wartość w zł	ilość w kg wartość w zł	ilość w kg wartość w zł			
1	2	3	4	5	6	7	8
Razem							

11.

ZARZĄDZENIE Nr 8
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 15 stycznia 1955 r

w sprawie odpłatności za korzystanie z pomieszczeń w hotelach i kwaterach robotniczych.

(L. dz. D.XIII/3/4400/54)

Do czasu ustalenia jednolitych norm wydatków na prowadzenie hoteli robotniczych oraz zasad odpłatności za korzystanie z zakwaterowania — w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się, co następuje

§ 1. Nakłada się na przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli prowadzące hotele i kwatery robotnicze obowiązek pobierania opłat od mieszkańców hoteli i kwater robotniczych zakwaterowanych na innej podstawie niż przepisy uchwały Nr 391/54. Prezydium Rządu z dnia 16 czerwca 1954 r. w sprawie zatrudnienia pracowników zamiejscowych i świadczeń z tym związanych (Mon. Pol. Nr 64, poz. 831) — według następujących zasad:

1) od pracownika (fizyczny, umysłowy) bez względu na miejsce pracy po 4 zł za dobę, jeżeli korzysta z takich świadczeń, jak gaz lub woda ciepła; po 3 zł za dobę — bez tych świadczeń;
2) od dorosłych członków rodziny pracownika po 2 zł za każdego członka rodziny za dobę;
3) od młodzieży do lat 18 zarobkującej, od pracowników służbowo przeniesionych i członków ich rodzin oraz od pracowników zatrudnionych na podstawie nakazu pracy i członków rodzin po 2 zł za dobę;
4) od dzieci do lat 14 i młodzieży uczącej się do lat 18 opłat nie należy pobierać.

§ 2. Wymienione w pkt 1, 2, 3 i 4 zasady odpłatności obowiązują od dnia 1 stycznia 1955 roku.

§ 3. Zaległe do dnia 31 grudnia 1954 r. kwoty z tytułu korzystania z pomieszczeń w hotelach i kwaterach robotniczych należy ściągnąć od dłużników według stawek w tym okresie stosowanych w danym hotelu.

§ 4. Gdy wierzytelność w całości lub części okaże się nieściągalna, należy wystąpić o umorzenie całości lub części w trybie przepisów o umorzeniu prywatno-prawnych wierzytelności państwowych.

§ 5. Wystąpienia o umorzenie nieściągalnej wierzytelności należy rozpatrywać indywidualnie dla każdego dłużnika, zasięgając w każdym przypadku opinii Rady Zakładowej. Opinia Rady Zakładowej powinna być wyrażona na piśmie.

§ 6. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1955 r.

2. Z tym samym dniem traci moc zarządzenie Nr 308 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 20 listopada 1953 r. w sprawie opłat za korzystanie z pomieszczeń w hotelach robotniczych resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

Minister **R. Piotrowski**

12.

ZARZĄDZENIE Nr 10
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 21 stycznia 1955 r.

w sprawie ubezpieczenia od ognia produkcji budowlano-montażowej przez przedsiębiorstwa.

(L. Dz. D. V/7/62/55)

W celu uproszczenia i ujednolicenia różnych warunków i systemów stosowanych dotychczas przez przedsiębiorstwa w przedmiocie ubezpieczenia od ognia budów, urządzeń, placów budów i materiałów budowlanych na placach budów — w związku z zarządzeniem Nr 217 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 7 czerwca 1951 r. w sprawie zasad ubezpieczenia mienia jednostek gospodarki uspołecznionej od ognia i innych zdarzeń losowych (Mon. Pol. Nr A-59, poz. 778), instrukcją Nr 1 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 sierpnia 1951 r. w sprawie ubezpieczeń majątkowych i osobowych, oraz w związku z warunkami szczególnymi, zawartymi w pismach Państwowego Zakładu Ubezpieczeń z dnia 6 grudnia 1954 r. Nr 113/51/900 i z dnia 8 stycznia 1955 r. Nr 113/51/12 zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się, jako zasadę, objęcie jedną umową ubezpieczenia pełnej wartości produkcji budowlano-montażowej każdego przedsiębiorstwa, wykonywanej według aktualnych zleceń generalnych i bezpośrednich.

§ 2. 1. Obowiązek ubezpieczenia całości prowadzonych budów — łącznie ze znajdującymi się na placach budów urządzeniami, stanowiącymi własność zarówno zamawiającego (inwestora), jak i wszystkich przedsiębiorstw wykonawczych — spoczywa na wykonującym główną część budowy w przedsiębiorstwie budowlanym (generalnym wykonawcy robót), zwanym dalej „Przedsiębiorstwem ubezpieczającym”.

Znajdujące się na placach budów materiały budowlane ma obowiązek ubezpieczyć każde przedsiębiorstwo we własnym zakresie.

2. W celu zapewnienia ochrony ubezpieczeniowej innym przedmiotom znajdującym się na placach budów, należy w zawartych oddzielnie umowach o ubezpieczenie baz materiałowych (magazynów) zamieścić klauzulę następującej treści: „W ramach ubezpieczenia zawartości baz zaopatrzeniowych (magazynów) ubezpieczone w tych magazynach przedmioty, jak plandeki, odzież ochronna, sprzęt przeciwpożarowy itp. objęte są ubezpieczeniem również wówczas, gdy znajdują się w użytkowaniu na placach budów”.

§ 3. Okresem ubezpieczenia jest rok kalendarzowy. Po upływie pierwszego okresu ubezpieczenia, umowa ubezpieczenia przedłuża się automatycznie na dalsze okresy, o ile nie zostanie wymówiona w terminie dwumiesięcznym przed upływem biegnącego okresu ubezpieczenia.

§ 4. Sumę ubezpieczenia stanowi planowana suma przerobu na każdy rok kalendarzowy, zwiększona o wartość budów wykonanych w okresie ubiegłym, a nie oddanych zamawiającemu (inwestorowi) na początek okresu bieżącego

§ 5. Ubezpieczenie obejmuje wszystkie roboty budowlano-montażowe łącznie z fundamentami oraz roboty remontowe łącznie z wartością starych elementów obiektów remontowanych, o ile te elementy nie są ubezpieczone przez zleceniodawcę (inwestora) oddzielną umową. Ponadto ubezpieczeniem są objęte wszelkie budynki i urządzenia pomocnicze na placach budów oraz znajdujące się tamże wszelkie materiały budowlane z zachowaniem przepisów § 2 ust. 1.

§ 6. 1. Odpowiedzialność Państwowego Zakładu Ubezpieczeń za szkody ogniowe, wybuchy wszelkiego rodzaju i inne wypadki losowe, określone w § 2 pkt 1 szczególnych warunków ubezpieczenia od ognia mienia jednostek gospodarki uspołecznionej (obowiązujących od 1 stycznia 1952 r.) trwa do momentu oddania obiektu, w którym prowadzono roboty — zamawiającemu (inwestorowi) protokółem zdawczo-odbiorczym.

2. W odniesieniu do budynków i urządzeń pomocniczych oraz materiałów na placu budowy — odpowiedzialność ta trwa do czasu uprzątnięcia placu budowy.

§ 7. Umowa ubezpieczenia powinna być zawarta na sumy zmienne według zasad podanych w § 13 pkt 2 taryfy niefabrycznej z 1952 r., ze zmianami wynikającymi z postanowień zarządzenia.

§ 8. 1. Wartości miesięczne produkcji budowlanej zgłasza ubezpieczające przedsiębiorstwo do właściwej terenowo placówki Państwowego Zakładu Ubezpieczeń w terminie najpóźniej 45-dniowym po upływie miesiąca obrachunkowego.

2. Za właściwą terenowo uważa się placówkę, z którą zawarta zostanie umowa ubezpieczenia.

§ 9. Specjalna stopa składki za omawiane ubezpieczenie wynosi 0,25‰ (0,25 promille).

§ 10. Za dodatkowe ryzyko kosztów uprzątnięcia pogorzeliska pobierana będzie składka również według stopy 0,25‰, przy czym suma ubezpieczenia kosztów uprzątnięcia pogorzeliska wynosić będzie 0,5% przeciętnej miesięcznej sumy ubezpieczenia, od której oblicza się składkę ostateczną.

§ 11. 1. Koszt ubezpieczenia obciąża współdziałające w budowach przedsiębiorstwa w stosunku procentowym do wartości wykonanych przez nie robót w ciągu danego roku kalendarzowego.

2. Rozliczenia dokonuje ubezpieczające przedsiębiorstwo po otrzymaniu z Państwowego Zakładu Ubezpieczeń dodatku do polisy lub innego dowodu, ustalającego ostateczną składkę roczną

3. Ubezpieczające przedsiębiorstwo podaje do wiadomości zainteresowanych przedsiębiorstw wysokość przypadających na nie obciążeń, które powinny być uregulowane w ciągu 14 dni po otrzymaniu rachunku.
4. W przypadku, gdy współdziałające w budowie przedsiębiorstwo (podwykonawca) podlega innemu ministerstwu, należy w umowie o wykonanie części robót przypadających na to przedsiębiorstwo, zamieścić klauzulę o przyjęciu przez nie do wiadomości i wykonania trybu postępowania, podanego w § 1 — 12 zarządzenia.

§ 12. Ubezpieczenie, zawierane na imię ubezpieczającego przedsiębiorstwa, powinno zawierać cesję ogólną na rzecz zamawiających (inwestorów) oraz przedsiębiorstw współuczestniczących w budowach — w odniesieniu do mienia będącego ich własnością.

§ 13. 1. Do ewidencji i prawidłowego ujęcia w sprawozdawczości materiału liczbowego, odnoszącego się do omawianego ubezpieczenia, należy zakładać oddzielne karty kartoteki (wzór CEI) na każdy okres ubezpieczenia, przy czym:
a) na czołowej stronie karty — zapisywać dane opisowe i liczbowe z polisy zasadniczej oraz z dodatku rozliczeniowego do tej polisy, lub innego dowodu ustalającego ostateczną składkę roczną,
b) na odwrotnej stronie karty odpowiednio porubrykowanej — zapisywać dane liczbowe niezbędne do wyliczenia poszczególnych wartości miesięcznych, podlegających zgłoszeniu do Państwowego Zakładu Ubezpieczeń.
2. Schemat odwrotnej strony karty, o której mowa w ustępie poprzednim, stanowi załącznik do zarządzenia. Do Państwowego Zakładu Ubezpieczeń zgłaszać należy, w sposób przewidziany w § 8 ust. 1 i 2, wartości miesięczne ustalone w rubryce 8 załączonego schematu.
3. Do sprawozdań kwartalnych ze stanu ubezpieczeń należy wnosić materiał liczbowy, zarówno dotyczący okresu bieżącego, jak i wynikający z rozliczenia za okres ubiegły, dokonanego w okresie bieżącym. Dane liczbowe odnoszące się do rozliczeń za okres ubiegły (przeciętna miesięczna suma ubezpieczenia oraz ostateczna składka przypisana) należy wpisywać nad obrotami okresu bieżącego czerwonym atramentem, jako obroty dotyczące ubezpieczenia wyekspirowanego.

§ 14. 1. Przepisy zarządzenia obowiązują w całości wszystkie podległe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, z wyjątkiem przedsiębiorstw nadzorowanych przez Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych i Centralny Zarząd Budownictwa Wojskowego, które zawarły oddzielne umowy z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń w zakresie regulowanym zarządzeniem.
2. W odniesieniu do przedsiębiorstw nadzorowanych przez Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych i Centralny Zarząd Budownictwa Wojskowego przepisy, zawarte w zarządzeniu, obowiązują tylko w części nienaruszającej postanowień wynikających ze specjalnych warunków ustalonych w zawartych przez te jednostki organizacyjne oddzielnych umowach.

§ 15. 1. Wszystkie umowy ubezpieczenia zawarte według dotychczasowych systemów i warunków indywidualnego ubezpieczenia każdej poszczególnej budowy, podlegają unieważnieniu z dniem 1 stycznia 1955 r. ze zwrotem składki zapłaconej za okres przekraczający ten termin.
2. Szczegółowy wykaz ubezpieczeń poszczególnych budów, aktualnych w dniu 1 stycznia 1955 r. — w celu ich unieważnienia — należy zgłosić do właściwej placówki Państwowego Zakładu Ubezpieczeń, równocześnie ze zgłoszeniem do ubezpieczenia produkcji budowlano-montażowej według nowych warunków.

§ 16. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1955 r.
2. Tracą moc obowiązującą:
a) zarządzenie Ministra Budownictwa z dnia 19 kwietnia 1950 r. L. dz. D. VII/3/2600/50 w sprawie ubezpieczenia od ognia budów, na których roboty są wykonywane przez kilka przedsiębiorstw,
b) pismo według rozdzielnika Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli, z dnia 21 czerwca 1951 r. L. dz. D. V/3/2447/51 w sprawie czasu trwania umów ubezpieczenia od ognia budów,
c) pkt 1, 2 i 3 pisma okólnego Nr 65 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 31 maja 1952 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów taryfy niefabrycznej za ubezpieczenie od ognia.

Minister **R. Piotrowski**

Załącznik do zarządzenia Nr 10 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 21 stycznia 1955 r.

ZESTAWIENIE MIESIĘCZNYCH WARTOŚCI PRODUKCJI BUDOWLANEJ I MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH NA PLACACH BUDÓW (w tys. złotych)

L. p.	Miesiąc	Wartość robót budowlano-montożowych, wykonanych od początku roku	Wartość materiałów budowlanych na placach budów według stanu na koniec każdego miesiąca	Wartość robót budowlano-montażowych wykonanych w latach ubiegłych, lecz nie oddanych do użytku inwestorowi do końca roku ubiegłego (stan na 1 stycznia roku bieżącego)	Suma wartości wykazanych w rubrykach 3, 4 i 5	Wartość robót budowlano-montażowych oddanych do użytku inwestorowi od początku roku	Wartość robót budowlano-montażowych oraz matriałów na placach budów na koniec każdego m-ca (różnica rubryk 6 i 7)	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	styczeń							
2	luty							
3	marzec							
4	kwiecień							
5	maj							
6	czerwiec							
7	lipiec							
8	sierpień							
9	wrzesień							
10	październik							
11	listopad							
12	grudzień							
						Razem		

13.

OKÓLNIK Nr 4

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 11 stycznia 1955 r.

w sprawie zapraszania pracowników nauki na zebrania, zjazdy, konferencje itd.

(L. dz. GM/2/9—12/55)

Według informacji udzielonych przez Ministra Szkół Wyższych bardzo często urzędy lub instytucje zapraszały lub wzywały dotychczas pracowników nauki na zjazdy, zebrania, konferencje i konsultacje, nie licząc się z ujemnymi skutkami związanymi z opuszczaniem z tego powodu przez pracowników nauki planowych zajęć dydaktyczno-wychowawczych w szkołach wyższych. Stan ten dezorganizował w wysokim stopniu prawidłowy tok studiów i w licznych przypadkach uniemożliwiał przeprowadzenie opuszczonych zajęć lub wykładów oraz wprowadzał do szkół wyższych stan niepewności w zakresie realizacji programów nauczania i planu zajęć.

Ponieważ ogłoszone w Nr 42 Dziennika Ustaw z b.r. nowe przepisy o uposażeniu pracowników nauki przewidują wynagradzanie za efektywne godziny zajęć dydaktyczno-wychowawczych, przeto do wymienionych wyżej ujemnych skutków, należy dodać możliwość występowania przez pracowników nauki z żądaniami aby instytucje zapraszające lub wzywające wynagradzały ponoszone przez nich straty finansowe. Zgodnie bowiem z nowymi przepisami pracownicy nie wykonujący zaplanowanych zajęć nie będą obecnie za opuszczone godziny otrzymywali wynagrodzenia. Komunikując o powyższym polecam przed ustaleniem terminów zebrań, zjazdów, konferencji i konsultacji, na które mają być zapraszani pracownicy nauki porozumiewania się z nimi uprzednio co do terminów projektowanych zebrań, zjazdów itd. w celu zapobieżenia kolizji z zajęciami ich w szkołach wyższych.

Minister **R. Piotrowski**

14.

PISMO OKÓLNE Nr 111

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 22 grudnia 1954 r.

w sprawie zasad obliczania zarobków kierowców za czas przestoju

(I. dz. D. XIII/3/4399/54)

W celu jednolitego stosowania postanowień pkt 8 lit. „B" załącznika Nr 12 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 7. maja. 1954 r. Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Departament Zatrudnienia i Płac po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i Ministerstwem Pracy i Opieki Społecznej, podaje poniżej prawidłową, obowiązującą wykładnię tych przepisów:

1. W czasie średniej lub głównej naprawy wozu, kierowca, jeśli nie jest zatrudniony w tym czasie w charakterze kierowcy na innym wozie, powinien być skierowany do pracy zastępczej, odpowiadającej jego kwalifikacjom, przede wszystkim do prac warsztatowych a w szczególności do współpracy przy naprawie wozu będącego w remoncie. Przez czas pracy zastępczej kierowca powinien otrzymywać wynagrodzenie przysługujące mu za wykonaną pracę zastępczą. Przy przydzielaniu prac zastępczych należy mieć na uwadze przepisy ograniczające możliwość kierowania robotnika do prac nie odpowiadających jego kwalifikacjom.
2. W wyjątkowych przypadkach, gdy kierowca nie został skierowany do pracy zastępczej, a postój spowodowany został średnią lub główną naprawą pojazdu albo niezawinionym przez kierowcę wypadkiem otrzymuje on za czas postoju przeciętny zarobek według stawki godzinowej, wynikłej z podzielenia uzyskanego przez kierowcę zarobku z ostatnich trzech miesięcy, przez ilość faktycznie przepracowanych przez niego w tym czasie godzin (łącznie z godzinami nadliczbowymi) z wyłączeniem dodatku za gotowość pojazdu do eksploatacji, premii za ciągłość eksploatacji i premii za oszczędność paliwa.

Dyrektor Departamentu
W. Kędzierski

15.

PISMO OKÓLNE Nr 112

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 31 grudnia 1954 r.

w sprawie stosowania właściwego cennika na montaż żurawi.

(L. dz. SWKCiU/413/54)

W związku z okólnikiem Nr 49 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 16 września 1954 r. w sprawie stosowania cenników kosztorysowych na roboty budowlano-montażowe (Dz. Urz. MBMiO Nr 17, poz. 124) wyjaśnia się, co następuje:

1. Wobec braku cen na montaż żurawi wieżowych w Cenniku Robót Budowlanych i Instalacyjnych w części II. § 19 przy sporządzaniu kosztorysów oraz dokonywaniu rozliczeń za roboty budowlano-montażowe należy stosować ceny podane w **Cenniku Nr 3/BP/M/53 na montaż urządzeń transportu pionowego i poziomego.**
2. Nie należy natomiast stosować — do ustalania kosztów montażu i demontażu żurawi — cen podanych w Cenniku Nr 68/BP/B/53 na montaż konstrukcji hal żelbetowych prefabrykowanych — ze względu na stwierdzone w nim błędy.
3. Wyjaśnienie powyższe obowiązuje od dnia 1 stycznia 1955 r.

   Rozliczeń dokonanych przed tym terminem nie należy rewidować.

Naczelnik Samodzielnego Wydziału
Inż. Fr. Brzeski

16.

OBWIESZCZENIE

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

o sprostowaniu omyłek w Dzienniku Urzędowym

W Nr 20 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 25 listopada 1954 r. w poz. 153 na str. 1 w zarządzeniu Nr 233 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 30 października 1954 r. w sprawie zwiększenia oszczędności w zużyciu węgla i koksu w § 2 ust. 1 zamiast „ — 40°C" powinno być „ — 4°C".

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli prenumerata roczna — 36 zł. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V oddział miejski Warszawa. Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 1529 — 91 — 134 część 6 dział 5. rozdział 17. wpływy z wydawnictw. —

Cena zł 2.—

ODBIORCA:

P.W.W.R.N. — Warszawa. 1954.

Drukarnia Akcydensowa, W-wa. Tamka 3. 3.500 Zam. 223 z dnia 31.I.55 r. Podpis do druku 16.II.55 r. Druk ukończ. 18.II.55 r. Obj. 1 ark. druk. Pap. gazetowy A1/50 g B-6-2154